

Összefogás a túlélésért

A KUTYAHIDEG CÍMŰ FILM AJÁNLÓJA

SZÖVEG: MERÉNYI ZOLTÁN

Januári „tavaszban” néztem meg ezt a 2006-ban készült Disney-produkciót. Az idei télen még nem láttam havat, a filmben viszont annál több volt belőle, szinte éreztem a hideget a testemben.

Nem igazán értem a hazai mozik vezetőit. Olyan sok értéktelen alkotást tűznek programjukra, és egy ilyen izgalmas, tanulságos filmet miért csak DVD-n lehet megtekinteni? Pedig a tengerentúlon egész nagy sikerrel vetítették az igaz történetet feldolgozó *Eight Below*-t.

A *Kutyahideg* az Antarktiszon játszódik. *Don Burgess* operatőri munkája a *National Geographic* profi kamerásait is megszágyenítene. Szépen megkomponált képek tárulnak elénk ebben a kétórás filmben. *Mark Isham*, zeneszerző is hangulatos, kellemes zenét komponált a drámához, és a sztori sem rossz.

Kicsit lassan indul a történet. *Frank Marshall*, rendező sokat időzik a Déli-sarkvidéken munkálkodó kutatók bemutatásával. Bár a csapat inkább tűnik egy vakációzó társaságnak, mint egy munkáját végző brigádnak.

Aztán megérkezik egy meteoritkutató, *Dr. Davis McClaren* a bázisra (*Bruce Greenwood*), hogy segítséget kérjen egy, a feltételezhetően Merkúrról érkezett kódarab felkutatásában. A lelet hatalmas jelentőségű lehet, ezért vállalta a kutató ezt a fáradságos és nehéz utat. *Dr. Davis Jerry Shepherd*del (*Paul Walker*) és nyolc gyönyörű szánhúzó kutyájával indul el a hosszú útra, amely el nem tervezett veszélyekkel jár együtt. Csak a négy lábúaknak köszönhető, hogy az akció nem fullad tragédiába, de végül is sikeresen térnek vissza a bázisra, céljukat teljesítve.

Közben egy hír érkezik rádión. Hatalmas vihar közeledik a Déli-sarkra, amely miatt sürgősen evakuálni kell minden telepet. A vihar az évszázad leghidegebb és legzordabb telét hozza az Antarktiszra. A probléma ott kezdődik, hogy az ember leghűségesebb barátai nem férnek fel a mentőhelikopterre, így ott kell őket hagyniuk a hidegben. *Jerry* ígéretet tesz, hogy visszajön értük, de terve meghiúsul. A vihar olyan erősen tombol, hogy képtelenség visszamenni a négy lábúakért. Büntudat és tehetetlenség érzése gyötri a fiatal tudóst. *Max* és a többiek az életét mentették meg a fagyos vidéken, most pedig nem tud nekik segíteni. És itt kezdődik az igazi történet.

OLYAN EMBERI ÉRZÉSEKET MUTAT BE A FILM, HOGY MIKÖZBEN A KUTYÁKAT NÉZZÜK, SAJÁT MAGUNKBA TEKINTÜNK. MIKÖZBEN SZURKOLUNK A NÉGYLÁBÚAKNAK, KÖZBEN ÖNVIZSGÁLATOT IS TARTUNK. MI HOGYAN ÁLLUNK AZ ÖNZETLENSÉGGEL?

A főszereplők már nem is az emberek, hanem a kutyák, akik a túlélésükért vívnak élethalálharcot. Több mint fél évig kell a mínusz harminc–negyven fokos hidegben táplálékot, menedéket találniuk, senkire, csak magukra számítva.

Dicséret illeti az állatok idomárját, aki képes volt betanítani ezekkel a négy lábúakkal, hogyan játsszák el hitelesen szerepüket. És kitűnően sikerült. Több olyan filmet is láttam, melyben állatok szerepelnek, de ez mindegyiken túltett. Ezek a kutyák – szerencsére – nem beszélnek, de szinte együtt szenvedünk velük. Ha létezne Oscar-díj állatoknak, akkor mindenképp nekik kellene ítélni azt. A történetet csak az teszi vonzóvá, ha az állatokról az emberekre vált a kép. Amikor *Jerry* és barátai vívódásait mutatják. Nem tudom, hogy tényleg képesek-e az állatok ilyen bonyolult érzésekre, mint a segítség, a barátság, a hűség, az önfeláldozás vagy szeretet. De *Max* és csapata csak ezek birtokában képesek túlélni a kutyahideget. Olyan emberi érzéseket mutat be